

til denne, uden at det forinden har været forsøgt at foranledige justitsministerens indgriben i sagen.

Bestemmelsen i *stk. 4* fastslår, at justitsministeren behandler klager over afgørelser vedrørende krav om erstatning truffet af rigsadvokaten som 1. instans. Som 1. instansafgørelser anses afgørelser truffet af rigsadvokaten som følge af en forelæggelse fra en statsadvokat, også selv om afgørelsen formelt meddeles af statsadvokaten.

Det foreslås i *stk. 5*, at fristen for klage over afgørelser vedrørende krav om erstatning fastsættes til 4 uger. Bestemmelsen gælder kun, hvor en afgørelse er truffet, men ikke for klager f.eks. over, at der endnu ikke er truffet afgørelse i sagen. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ved brevforsendelse må afgørelsen antages at være kommet frem den første postforsendelsesdag efter afsendelsen, medmindre klageren sandsynliggør, at meddelelsen er kommet frem senere. Klagen skal være kommet frem til myndigheden inden fristens udløb.

Klagefristen er ikke absolut, idet klager, der fremkommer efter udløbet af 4 ugers-fristen, skal behandles, hvis klagemyndigheden skønner, at fristoverskridelsen må anses for undskyldelig. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis afgørelsen vel er meddelt klageren, men denne på grund af bortrejse, sygdom eller lignende har været forhindret i at indgive klage rettidigt.

Det bemærkes, at en overskridelse af klagefristen ikke berører den overordnede myndigheds adgang til at omgøre den underordnede myndigheds afgørelse i medfør af bestemmelserne i § 98, *stk. 3*. og § 99, *stk. 2, 2. pkt.*

De foreslåede bestemmelser indeholder ikke regler, som fastlægger kredsen af klageberettigede. Dette må afgøres efter de almindelige forvaltningsretlige regler.

Det følger i øvrigt af forvaltningslovens § 25, *stk. 1*, at afgørelser, som kan påklages, når de meddeles skriftligt, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Dette gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Statsadvokaten må i den forbindelse vejlede om, at den administrative klageadgang skal være udnyttet, før der er adgang til at begære kravet indbragt for retten til prøvelse, således at det er rigsadvokatens afgørelse, der i givet fald indbringes for retten. Træffes afgørelsen i 1. instans undtagelsesvis af rigsadvokaten, må rigsadvokaten på tilsvarende vis vejlede om, at klageadgangen til justitsministeren skal

være udnyttet, før kravet kan begæres indbragt for retten.

Til nr. 8

Bestemmelsen indebærer, at den administrative klageadgang til rigsadvokaten skal være udnyttet, før sagen kan begæres indbragt for retten, således at det er rigsadvokatens afgørelse, der indbringes for retten. Det er i den forbindelse fundet mest hensigtsmæssigt, at sagen indbringes for retten af vedkommende statsadvokat, der har behandlet sagen som 1. instans. Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.4.

Det foreslås endvidere, at der som hidtil skal gælde en frist på to måneder for at begære afslaget på erstatning indbragt for retten til prøvelse. Fristen regnes fra meddelelsen om rigsadvokatens afgørelse.

Bestemmelsen finder også anvendelse, såfremt den endelige administrative afgørelse undtagelsesvis træffes af justitsministeren, således at der gælder en to måneders-frist for at begære domstolsprøvelse regnet fra meddelelsen om justitsministerens afgørelse, og således at det er statsadvokaten, der i givet fald indbringer sagen for retten.

Til nr. 9

Til kapitel 93 b

Behandlingen af klager over politipersonalet

Til § 1019

Bestemmelsen i *stk. 1* indebærer, at statsadvokaterne skal undersøge og afgøre klager over politipersonalets adfærd i tjenesten (adfærdsklager).

I lighed med de gældende lokalnævneregler omfatter den nye klageordning »politipersonale«, dvs. den del af de ansatte ved politiet, der har politimyndighed. Omfattet af ordningen er således det politiuddannede personale og politiets jurister, men derimod ikke kontorpersonale.

Den nye klageordning omfatter udelukkende forhold, der er begået i tjenesten. Udtrykket »i tjenesten« indebærer ikke nogen realitetsændring i forhold til det hidtil anvendte udtryk »under udførelsen af tjenesten«. Hvorvidt en handling er foretaget i tjenesten, vil i grænsetilfælde afhænge af en konkret vurdering.

Begrebet »adfærdsklager« omfatter samme sagstyper, som hidtil har været behandlet i lokalnævne. Herom henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3.

Om bestemmelsen i *stk. 1* henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.1.